

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบและการบริหารจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณเหนือเขื่อนภูมิพล ได้พัฒนาตัวแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์และตัวแปรที่สำคัญจาก 7S Model โดยใช้แผนแม่บทชุมชนจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในแต่ละชุมชน โดยกระบวนการสัมภาษณ์พันธมิตรร่วมภาครัฐเอกชนและผู้นำชุมชน เพื่อตอบวัตถุประสงค์ 4 ประการ

ประการแรกเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนภูมิพล ผลการวิจัยพบว่าชุมชนทั้งห้าชุมชนขาดศักยภาพทางเศรษฐกิจแต่มีศักยภาพในเชิงทุนทางสังคมวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่มีลักษณะเด่นเฉพาะสามารถนำมาเป็นจุดขายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้

ประการที่สอง เพื่อศึกษารูปแบบและการบริหารแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณเหนือเขื่อนภูมิพล ผลการศึกษพบว่ารูปแบบการวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณเหนือเขื่อนภูมิพลเกิดขึ้นจากจุดแข็งของชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมในการวางแผนให้เกิดวิสาหกิจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากฐานการมีส่วนร่วมของชุมชน(Community-Based Tourism)

ประการที่สาม เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการวางแผนกลยุทธ์และการบริหารแบบพันธมิตรร่วมภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชน ผู้วิจัยวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการวางแผนกลยุทธ์และการบริหารแบบพันธมิตรร่วมภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนพบว่าผู้นำชุมชนประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในการจัดทำแผนแม่บทชุมชน ดังนั้นการจัดทำเวทีชุมชนเป็นกระบวนการจัดการการเรียนรู้แบบเร่งด่วนที่ได้ผลเพื่อทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของแต่ละชุมชนแบบมีส่วนร่วม

ประการที่สี่เพื่อเสนอรูปแบบและการบริหารจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้วิจัยเสนอรูปแบบและการบริหารจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่มีรากฐานจากการมีส่วนร่วมของชุมชน(Community-Based Tourism)มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อาศัยทุนทางสังคมวัฒนธรรมทรัพยากรธรรมชาติและโบราณสถาน การบริหารแผนแม่บทการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนเกิดจากแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยผู้นำชุมชนร่วมสร้างแผนแม่บทการท่องเที่ยว การสร้างพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ในทุกระดับภาคเพื่อให้การสนับสนุนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณเหนือเขื่อนภูมิพลแบบยั่งยืนและการผลักดันแผนแม่บทการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณเหนือเขื่อนภูมิพลให้เป็นแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและจังหวัดตากเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชนทั้ง 5 ชุมชนบริเวณเหนือเขื่อนภูมิพลในอนาคต

The study of management plan and industry development for ecotourism in the reservoir area of Bhumipol Dam develops strategic management concept with 7S model as research tools to analyze community master plan from people participation in each area and interview elite in public, private and community to answer 4 objectives as follows:

The first objective is to analyze community capacity in ecotourism in the reservoir of Bhumipol Dam. The study found that those 5 areas were poor in economic capital but very strong in social capital which could be a good asset for ecotourism. The second objective is to study strategic management model for ecotourism in the reservoir of Bhumipol Dam. The result was the emerging of community-based tourism with people participation. The community best social resources were vital to move the community ecotourism plan to ecotourism management

The third objective is to study the possibility of strategic community planning and the strategic alliance model. The study indicated that this could be the weak area of the community. Elites and people were poor educated and did not have knowledge of community master planning. The research used community master plan strategy as management mechanism for them to learn how to do the master plan for Community-Based-Ecotourism.

The fourth objective is to propose management plan and industry development for ecotourism in the reservoir area of Bhumipol Dam. The study presented Community-Based Tourism from people participation and management with strategic alliance to help push the community master plan to Local and Provincial master plan in the near future.